

Teleki ter je na njegovo mesto vstopil grof Bethlen kot minister za poljedelstvo. Novi predsednik v ministerstvu, grof Szápáry ima težko delo že koj s kraja in kalvincem se na njem nič ne dopade, da še hodi grof k sv. meši. Žal, da se nahaja na Ogorskem jud in kalvinec prav po gostem.

Vunanje države. Pogodba sv. Očeta z anglijsko kraljico gledé otoka Malta in nekaterih dežel v Afriki, ki so pod oblastjo Anglije, je gotova in misli se, da nastavi Anglija k malu tudi za se posebnega zastopnika pri sv. Očetu v Rimu. — Da italijanski kralj Umberto nima več svoje volje, ampak da mu jo dela Crispi ali bolje masoni, to se vidi iz tega, da je kralj 100 000 lir daroval za spomenik Mazziniju, največemu puntarju, kar jih je bilo v Italiji. — Na Francoskem se ruši ministerstvo in sestavlja sedaj novo Freycinet, mož, ki živi le bolj o tihotapnostih in zato se ga bojé drugi, ker ne vedó, če jih kedaj ne napade kje za vratom. — Konferencija ali shod v Berlinu, ki se naj peča z delalskim vprašanjem, odprli so zadnjo soboto, toda ljudje mu nič ne upajo veliko. — Železni kancelar knez Bismarek je vzel slovo in cesar Viljem ga je tudi vzprejel. To je pač sila malo slave za moža, ki je blizu 30 let strahoval vso Evropo in vsekal marsikje hudo rano, ali Nemci mu bodo lahko hvaležni, kajti brez njega bi še ne bilo Nemčije, bi še ne bilo cesarja vseh Nemcev. — V Rusiji so prišli iz nova, ne sled veliki goljufiji in sicer pri nabiranju za cerkev v spomin smrti carja Aleksandra II. Blizu 1 milj. rubljev manjka v nabiralnici. Kjer ni prave vere, ni zvestobe. — Mala Bolgarija misli sedaj resno na to, da se izkličé za prosto kraljestvo, kaj pa nastane potem, to ljudem ne dela velike skrbi, slabše, kakor je sedaj, misli se, da ne bode. — Na turski železnici pri Ismedu so napadli roparji celi vlak ter so umorili več oseb a roparjev še doslej niso dobili. — Kakor se kaže, na otoku Kreta še ne bode miru in dela se na nemir najbolj iz Grčije. — Menelik, novi neguš ali cesar abesinski v Afriki, nič ne pusti več trštva s sužnji, kar zadeva njegovo deželo. To je že dobro, ali njegova dežela je le mali kos Afrike. — V nekaterih deželah Azije se je sv. kat. cerkev v zadnjem času že precej razširila in so sv. Oče, rimski papež ustanovili v Japoniji več škofij. Se ve, da je še zmirom nevarno za č. misijonarje. Stari človek, staro molikovanje še prihaja ondi vedno na vrh. — Sedaj je gotovo, da bode leta 1892 v Chicagu velika razstava v spomin 400letnice, odkar so našli Ameriko. Vsled tega je v onem mestu veliko veselje, kajti neštete trume ljudi bode privrelo tačas v mesto in pustilo ondi veliko denarja.

Za poduk in kratek čas.

Potovanje v Otizo.

(Spisal F. R.)

(Dalje.)

Sedaj pa prevdariva, potrpežljivi bralec, preden bova dalje potovala, kdo je kriv, da so naše občinske ceste tako zanemarjene, ali občinski predstojniki, ali pa občani? — Vsi skupaj in torej tudi občinski predstojniki, ako nočejo uporabiti svojih pravic, pa tedaj tudi ne izpolnjevati svojih dolžnosti. Le ti ne vedó, da lepa snažna obleka časti človeka, da lepa živina in lepo obdelane njive kažejo, da jih oskrbuje priden gospodar, da je dobra občinska cesta na čast občinskemu predstojniku in celej občini in tedaj tudi ne vedó, da čestite cerkev in šola, če ste zali, celo faro, oziroma šolski kraj. In ravno ti dve bi morali z vso pozornostjo oskrbovati. Saj to ni tako težko, kakor se nekemu zdi. Tvoje posestvo, ako ga imaš, dragi čitatelj, ima le enega oskrbnika; samo ti smeš reči: to je moje in vendar je tvoja hiša morda v boljšem stanü, kakor farna cerkev in šola, katerima vsi farani pravimo, to je naša cerkev, to je naša šola! Pomisli, kako težko ti je pri srci, če prideš k prijatelju v bližnjo vas, ali pa če obiščeš prijateljico, ki se je omožila v sosednjo vas, kedar slišiš, ko vstopiš na dvorišče, besede: „oh, ne zameri, ne ustraši se!“ Ali pa če pridejo gospod župnik, ali gospod učitelj k hramu: „ne ustrašite se! tako imamo vse razklopotano; morali si bomo novo hišo postaviti!“ — Se-li sramuješ uboštva? Ti neumnost ti! Kdo ti bo zameril, če si po nesreči ubožal? In kdo odpustil, ali te miloval, če ti je uboštva kriva tvoja nemarnost? — Sedaj pa te vprašam: Kaj porečeš tujcu, ko pride v nedeljo v vašo farno cerkev, v katerej visé morda razcapane zastave, umazane, zaprašene podobe, ali pa če je razpokana, črna stena? S čim se opravičiš, če še si ta tujec po službi božji ogleda šolo, pa si že, ko stopi v šolsko sobo, nogo sklekne na strganem podu? — O čem pa najraje pripoveduješ, ko prideš iz božjega pota domov? Kaj ne, o cerkvah in šolah, katere si videl. Vidiš, ravno takó pripoveduje tujec o vaši cerkvi in šoli, svojim domačinom, ko pride domov! Dragi moj! Ko tvoj sinko strga suknjo, mu jo zakrpaš; ko mu je premajhna, mu kupiš novo; ko se ti hiša kvari, jo popraviš: le cerkve in šole nočeš ne popravljati, kamo še le novo staviti! Ne veš-li, ali pa nočeš uvideti, koliko dobrega imaš od njiji? No, ne boj se, tudi jaz ti tega ne bom tukaj razlagal, samo rečem ti še, in to si zapomni: „Kdor ne spoštuje cerkve in šole, temu ni mar za srečno časno in ne za srečno večno življenje!“

(Dalje prih.)

Smešnica 12. „Sosed“, reče krčmar bolnemu trgovcu, „sosed, s teboj je menda že le pri kraji“. — „Hvala Bogu“, odgovori slednji, „tako še me doktor pa apoteka vendar-le ne bosta postavila na beraško palico“.

Razne stvari.

(Svitli cesar) je daroval za popravilo podružnice sv. Miklavža, župnije na Dobrni, 100 gld. iz lastnega premoženja.

(K odborovi seji družbe duhovnikov), ki se bode vršila prihodnji četrtek, to je: dne 27. marca ob 11. uri popoldnem v kn. šk. pisarni, častite gospode odbornike uljudno vabi predstojništvo.

(Nova pošta.) Pošta se je dovolila g. Tereziji Širca, posestnici v Grižah in odpre jo ona za pisma že menda v teku tega meseca.

(Oskrbovalna vzprejetišča) Ni še leta dni, kar imamo neka vzprejetišča za popotnike, ki iščejo dela, pa ga ne dobijo, kakor bi radi. Kolikor pa dobimo doslej poročil o njih, ne moremo reči, da je ta novotarija posebno srečna. Najbrž pač osebe, katerim je dež. odbor v Gradci ta posel izročil, ne vedo, da naj ljudje, ki jih vzprejmejo na kosilo, tudi kaj storijo za kosilo.

(Südmark) Gospôda v Celji se stavi povsod na čelo rovarijam zoper slov. ljudstvo, ki jo živi. Ni torej čuda, da že imajo od nedelje sem tudi podružnico društva „Südmark“. V nje odboru so ti-le gg.: dr. Neckermann, dr. Hoisel, dr. Kautschitsch, A. Ehrlich, J. Ressmann, J. Jaky in Anza Woschnagg. Ta imena povedo več, kakor smemo mi zapisati.

(Požarna bramba.) Nekim gospodom v Mariboru je prišlo na misel, da še v bližnji Kamnici ni požarne brambe. In glej, sedaj imajo že nek odbor skupaj, ki jo naj osnuje. Kaki pa so možje v tem odboru, vidi se iz tega, da je v njem nek Luka Gratzej, Frice Pečar in pl. Bacchó iz Maribora.

(Slovstvo.) „Narodne legende“ jel je za slov. mladino izdajati g. A. Kosi, učitelj v Središči in je prišel prvi zvezek že na svitlo pri g. W. Blanketu na Ptuji. Zvezek velja 18 kr. in se dobi pri g. izdajatelji v Središči.

(Velika sreča) je doletela Celje, ker je prišel v petek tje „slavni veslar“ dr. Foregger iz Beča. V prostih urah pa je mož še tudi drž. poslanec za Celje.

(Hranilnica.) Kakor je znano, ima mesto Celje hranilnico in ona je imela lani dobička 40.978 gld. ali kam ga je spravila? Za okraj in vasi, iz katerih ji nosijo ljudje svoje žulje, ni dala le beliča. Vse je ostalo v mestu.

(Župnijo) v Zelenem travniku je dobil č. g. France Terstenjak, župnik pri sv. Duhu nad Lučanami.

(Učenost) „D. W.“ pripoveduje, da so Nemci že od nekdaj bili na slov. tleh in da nima slov. ljudstvo nobene pravice do njih. Nova pač ta baharija ni, ali neumna je, kakor je dolga.

(Zmaga.) Pri volitvah v občinski odbor Velike Pirešice so Slovenci v vseh treh razredih po hudi borbi sijajno zmagali. Slava vrlim volilcem!

(Redko.) Pri nekem kmetu v Oppenbergu na gornjem Štajarji je povrgla krava „preklja“ one dni četvero telet. Bila so mrtva, krava pa je ostala zdrava.

(Odrtija.) V Pušencih pri Ormoži živi nek Blaže St. ter izposuje denar na obresti po 20—50 %. Sedaj pa je vsled tega na tožnji klopi pri c. kr. okr. sodnji v Ormoži.

(Šulverein.) Podružnica šulvereina pri sv. Lenartu v slov. goricah je imela uni den svoje letno zborovanje in njegov odbor je ta-le: A. Mravlagg, dr. Wittermann, A. Jančič, J. Sedminek, dr. Beneš in J. Mohar. Kdor že ne izpozna iz imen, da so to sami pragermani, naj povpraša pri uredništvu „Marbg. Ztg.“

(Stolni župniji) v Mariboru se je odpovedal preč. g. K. Kanduth, kn. šk. konsist. svetovalec, stolni župnik in dekan dekanije Maribor I. br.

(Otroka) je zadušila Julia Ranftel, dekla v Črešnjici pri Radgoni in pravi se, da se je to zgodilo v spanji.

(Duhovske spremembe.) Č. g. Janez Lenart, župnik v Tinjah, dobil je župnijo sv. Križa v Poličanah.

Loterijne številke:

Gradec 15. marca 1890:	2, 6, 15, 62, 52
Dunaj „ „	71, 2, 43, 21, 1

Naznanilo.

Posojilnica pri sv. Lenartu v slov. gor. ima svoj redni letni občni zbor v petek, dne 28. marca ob 10. uri dopoldne. 1-2

Posojilnica v Celji, registrovana zadruga z neomejeno zavezo.

Vabilo.

Letošnji redni letni zbor se vrši dne 25. marca ob 3. uri popoldan v dvorani Celjske čitalnice s sledečim dnevnim redom:

1. Poročilo načelnika;
2. Poročilo nadzorstva;
3. Odobrenje letnega računa;
4. Razdelitev čistega dobička;
5. Sprememba pravil;
6. Volitev načelstva in nadzorništva;
7. Razni nasveti.

Celje, dne 15. marca 1890.

Ravnateljstvo,